

Agymosás

2018 december 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A migránspropaganda azt mondja, hogy még egy dzsihadista is lehet szeretetre méltó.

Amikor ?sszel kiderült, hogy Franciaország – valamilyen érthetetlen tévedés miatt – egy második világháborús, kifejezetten szép, de a migránsválsággal család módon egyáltalán nem tör?d? filmet indít az Oscar-díjért, még a baloldali Téliérama is azon elmékedett, hogy vajon jó-e a döntés. Vajon csakugyan a legfontosabb problémával foglalkozik a *Fájdalom* cím? alkotás?

Az elmúlt napokban viszont a Golden Globe-jelölésnél máris kiderült, hogy nem, hiszen nem került be az öt legjobb külföldi film közé ez a tényleg kivételesen jó francia film. Én az öt Golden Globe-jelölt film közül csak kett?t láttam, éppen azt a kett?t, ami elég átlátszó propagandafilm. Az egyik a gender?rület apológiája, a másik – természetesen – a migrációé. A transznem? táncosról szóló film egy belga els?filmesé, a migránsfilm pedig libanoni, de persze európai uniós polgárok pénzéb?l készült. Csak zárójelben írom: közhelyesen fogalmazva a sors iróniája volt, hogy amikor a belga rendez?t, Lukas Dhont-t fogadni akarta május végén miniszterelnöke, hogy a cannes-i Arany Kamera-díját ünnepelje, elmaradt a találkozó. Ugyanis egy órával a köszöntés el?tt éppen egy muszlim terrortámadás volt Liege-ben, két rend?rt és egy kocsiban nézel?d? lányt agyonl?tt egy „Allah akbart” kiabáló férfi. A békés, szorgalmas és tanulni vágyó migráns propagandaképével szembehelyezked? b?nöz? megakadályozta, hogy egy másik kedves ügy, a genderpropaganda világsikerét köszönthesse a belga állam.

Talán már a következ? évi Oscar-díjra készülnek a francia filmesek, de novemberben valósággal elárasztották propagandafilmekkel a mozikat. Négy hét, négy új migránspropaganda-premier. Ott a Diamantino, ez egy portugál-francia film, egy sztárfocista a jachtján afrikai menekülteket vesz észre, ami megváltoztatja az életét. Hát persze. Ott A nap lányai, ebben az Iszlám Állam miatt szenved? muszlimokról láthatunk megfontolt beszámolót. Ott a címét leginkább *Jószándékoknak* fordítható film. A Magyarországon korábban az Ízlés dolgában látható Agnes Jaoui egy ötvenes n?t játszik, egy szociális munkást, aki a jobbára az illegális migránsokat tanítja francia nyelvre. Megannyi szívmenget?nek és megmosolyogtatónak szánt jelenet, valóságban természetesen unalom és hazugság minden mennyiségben – tényleg az ötvenes évek szovjet filmjeit idézi. Arra már nem volt er?m, hogy megnézzem a Samouni Road cím? dokumentumfilmet, de ismer?seim szerint az meg egy kemény palesztinpárti érzékenyítés.

De hát a francia televíziókban az új filmbemutatók vagy az új DVD-k között is rengeteg ilyen filmet találunk. Furcsamód az az idegesít?bb, amikor a nyilvánvaló propagandacél valamiféle m?vészettel keveredik. Nem fog eszembe jutni a címe, a nagy színpadi színész, Denis Podalydes a f?szerepl?, és annyira jól játszik, hogy a film vége felé már-már valóságosnak érezzük a teljesen hazug alaphelyzetet. A történet szerint Párizs legnagyobb kép?bb középiskolai tanára, aki a legel?kel?bb magániskolában tanít, imponálni akar egy (*nyilvánvalóan baloldali*) minisztériumi osztályvezet?n?nek és elvállalja, hogy Párizs belvárosa helyett egy migránsnegyed rémes iskolájába menjen tanítani. Majd elkezdi magát jobban érezni a no-go zónához közeli külvárosban, mint a párizsi, legendás IV. Henrik?l elnevezett gimnáziumban.

Egy másik rémséges vígjátékban (*Keresd a n?t, ez a címe*) egy baloldali család egyetlen gyereke a szabadidejében azzal foglalkozik, hogy illegális migránsokat tanít arra, mit kell hazudni a hatóságoknak, hogy kell átverni azokat, például, hogy milyen hasznos, ha melegnek adja ki magát. Barátn?je mi más is lehetne, mint egy (nem vallásos) muszlim lány. Csakhogy a barátn?je bátyjából Jemenben radikális muszlim lesz, és ezzel számos kacagtató bonyodalom indul el, például a fiúnak az egész testet fed?, muszlim n?i ruhában kell találkoznia szerelmével. Tudom, hogy kicsit szimplifikált a kifejezés, de ez a film igazi agymosás: a muszlimok jók, a francia társadalom befogadó és csak azért nem szereti a bigott muszlimokat, mert elnyomják a n?ket, viszont szerencsére a legfanatikusabb muszlim férfiben is inkább a jó ember húzódik meg, mint a dzsihadista.

Ezekre a filmekre nem tódulnak a francia emberek. A legsikeresebb francia film ?sszel egy hagyományos, mondhatni régi vágású francia film. A nagy fürdés a címe, magányos férfiak elhatározzák, hogy szinkronúszók lesznek. Semmi propaganda, semmi érzékenyítés – csak a valódi élet. A maga ?szinte szomorúságával és reményeivel. Ezt nézik, a többit nem. Mégis öntik az emberekre.

Michel Houellebecq egyik regényében azon ironizált, hogy a külföldre költöz? f?h?se megnyugodott, amikor megtudta, a TV5 fogható új hazájában. Hiszen – tette hozzá a nagy író – köztudomású, hogy a TV5 a világ egyik legrosszabb televíziója. A TV5-öt valóban nehéz jó tévének nevezni, a francia és belga hírm?sorokat nem él?ben adják, alig vetítenek mozifilmeket, újakat meg végképp nem. Na, de csodák csodája, egy vadonatúj filmet lehetett azért látni ezen az állami csatornán (*sok európai országban kizárólag a TV5 az egyetlen francia nyelv? adó*): a Tour de France cím? propagandafilmet. Hiába a talán legnagyobb él? francia színész, Gérard Depardieu, a film nézhetetlen: egy rasszista fest? bejárja Franciaországot (*teljesen idióta és valóság?tlen dramaturgiai magyarázattal*) egy muszlim fiúval, és a film végén már nem lesz rasszista, mert megismeri az arab kultúrát.

Hacsak így nem...

Bevándorlásparti filmeket csináltatni nem nehéz, nézőket behajtani a mozikba már komplikáltabb. Egy elviselhetetlen válságban lévő ország elnökeként magát bevándorláspartinak mondani nagyon könnyű, ráadásul még igaz is. Hogy állampolgárai, a francia emberek kövessék ezen az úton, még komplikáltabb. Sőt, úgy gondolom, lehetetlen. Májusban ez ki is fog derülni.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
